

DISCANTUS

MELODIE

Met de - sen nieu - wen ia - re So

Met de - sen nieu - wen ia - re So

wort ons o - pen - ba - re, Hoe dat een maecht vrucht - ba - re Die

wort ons o - pen - ba - re, Hoe dat een maecht vrucht - ba - re Die

REKVERS

we - reit heeft ver - blijft. Ghe-loeft moet sijn dat kin - de - kijn, Ghe-eert moet

we - reit heeft ver - blijft. Ghe-loeft moet sijn dat kin - de - kijn, Ghe-eert moet

sijn dat mech - de - kijn, Nu en-de ee - we - lijck tot al - der tijt.

sijn dat mech - de - kijn, Nu en-de ee - we - lijck tot al - der tijt.

DISCANTUS VOOR KLIMB OF VERDUNNENSTRENGEN
MELODIE VOOR FLAEMENSTRENGEN

Met desen nieuwen iare
So wort ons openbare,
Hoe dat een maecht vruchtbare
Die werelt heeft verblijt.
*Gheloeft moet sijn dat kindekijn,
Gheert moet sijn dat mechdekijn,
Nu ende ewelijck tot alder tijt.*

2. Hoe wel was haer te moede,
Doen si in vleesch ende bloede
Aensach haers herten hoede,
Den heere der werelt wijt.
3. Sy baerde hem sonder pine
Ende si bleef maghet fine,
Des sondaers medecine;
Dies hebben die ioden spijt.
4. Die engelen songen schone
Glorie inden throone,
Ter eeren ende te lone
Den kinde ghebenedijt.
5. Dat kint van duechden rijcke
Bracht ons al in aertrijcke
Den vrede ghewaerlijcke;
Die herden haddens iolijt.
6. Doen acht dagen waren leden
So wert dat kint besneden
Al na die ioetsche seden,
Dwelc ons van sonden vrijt
7. Drie coninghen onbecande
Uut orientenlande
Quamen doen offerhande
Den kinde ghebenedijt,
8. Des dertiendaghes, sijt vroeder,
Sij vondent bider moeder;
Joseph was zijn behoeder,
So ons scripture belijt.
9. Als ses weken vol quamen,
Si stont op na tbetamen,
Bevrijdt van alder blamen,
Om na te volgen die wet.
10. Dus ghinc die maghet simpel
Ende droech haer kint ten
tempel,
Allen vrouwen tot een exempel,
Dies si haer niet en vermijt.
11. Als symeon die oude
Sach tkint, sijn herte vervroude.
Hi sprac, dat ons noch soude
Van sonden maken quijt.
12. Elc vrolijck si hier ane.
Bidt hem nu ende vermane
Om ons bi hem te ontfane,
Eer ons die doot verblijt.
- Refr.
*Gheloeft moet sijn dat kindekijn
Gheeert moet sijn dat mechdekijn
Nu ende eewelijck tot alder tijt.*